

○ คำสั่ง

(୨. ୧୧)

คำร้องที่ คส. ๕/๒๕๕๙

คำสั่งที่ คส.๑๓/๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง { นายพิพัฒน์ ห่อทรัพย์

ผู้ฟ้องคดี

-หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๕๙ หมายเลขแดง
ที่ ส. ๑๐/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยครอบครองต่อเนื่องมาจากนายเสริม เพียรภูเหลือ้ม นางปานและนางทองใบ มุ่งแพ่งกลาง นางแดง ห่อทรัพย์ ตามลำดับ กล่าวคือ นายเสริมได้เข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินแปลงนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นายเสริมได้โอนสิทธิครอบครองให้แก่ นายปานและนางทองใบ และเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ บุคคลทั้งสองได้โอนสิทธิครอบครองให้แก่ นางแดง มารดาของผู้ฟ้องคดี ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ นางแดง

/มารดา...

มารดาของผู้ฟ้องคดีได้โอนสิทธิครอบครองให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ครอบครองที่ดินแปลงนี้ โดยที่ดินแปลงใดที่มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองหรือมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแล้วไม่ถือเป็นป่า และไม่สามารถกำหนดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติได้ นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการกำหนดเขต ป่าสงวนแห่งชาติทับซ้อนกับที่ดินที่มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองหรือมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแล้ว ไม่อาจกระทบกระเทือนต่อสิทธิในที่ดินแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจ ตามกฎหมายใดที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างให้อยู่สภาพเดิม เพราะผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่ง ที่ ๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือ สิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี จึงเป็นคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๖๐๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ว่ามีความเห็นยืนตามคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีทำลาย หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใด ที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย อุทธรณ์ของผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๖๐๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ยืนตามคำสั่งหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลานในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ ๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีทำลาย หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้น อุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี โดยแจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘

ในระหว่างพิจารณาคดี ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณา ในชั้นของการมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และการดำเนินกระบวนการพิจารณา ภายหลังจากนั้นทั้งหมด

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งที่ ๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คดีนี้เป็นการฟ้องเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้สิทธิครอบครองที่ดินพิพาท อันเป็นประโยชน์เฉพาะตัวของผู้ฟ้องคดี จึงมิใช่เป็นการฟ้องคดีเกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือสถานะของบุคคลที่จะยื่นฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้ ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้ง ผลแห่งคำพิพากษาคดีนี้ ก็มิได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมแต่อย่างใด ประกอบกับไม่ปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นอื่นที่เป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้ผู้ฟ้องคดีสามารถยื่นคำฟ้องภายในระยะเวลาการฟ้องคดีที่ศาลจะใช้ดุลพินิจพิจารณารับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนั้น การที่ศาลมีคำสั่งชี้ขาดคดีนี้ว่าผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เห็นได้ว่า เป็นคำสั่งชี้ขาดคดีในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายที่ต่างจากคำสั่งชี้ขาดในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองนครราชสีมา แม้คดีทั้งสองจะมีคู่กรณีเดียวกัน แต่ในคดีนั้นศาลได้มีคำสั่งชี้ขาดคดีว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณีจึงเห็นได้ว่า การที่ศาลมีคำสั่งชี้ขาดไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา จึงไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองนครราชสีมาที่เป็นการต้องห้ามตามข้อ ๙๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ (ที่ถูกต้อง ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙) ตามคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๕๙ แล้ว ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามคดีหมายเลขดำที่ ส.๒/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ส.๑๐/๒๕๕๙ ซึ่งไม่เป็นไปตามกระบวนการพิจารณาแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นคำสั่งก่อนที่จะมีการยื่นฟ้องคดีนี้ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ศาลปกครองชั้นต้นมิได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและแจ้งให้คู่กรณีทราบและมิได้แจ้งกำหนดเวลาการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก ให้คู่กรณีทราบ ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ และศาลปกครองชั้นต้นได้รับฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ดังนั้น การมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องจึงขัดกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๐๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คำอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องระบุ (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์ (๒) ข้อคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น (๓) คำขอของผู้อุทธรณ์ (๔) ลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ ข้อ ๓๗ วรรคสอง กำหนดว่า ให้ตุลาการหัวหน้าคณะแต่งตั้งตุลาการในองค์คณะคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน แล้วให้ตุลาการเจ้าของสำนวนตรวจคำฟ้อง ถ้าเห็นว่าเป็นคำฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนซึ่งผู้ฟ้องคดีอาจแก้ไขได้ หรือผู้ฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียมศาลไม่ครบถ้วน ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่มี

/การแก้ไข...

การแก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนเสนอองค์คณะสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า นอกจากวิธีพิจารณาคดีปกครองในศาลปกครองสูงสุดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะในภาคนี้ ให้นำวิธีพิจารณาคดีปกครองในศาลปกครองชั้นต้น มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ฟ้องคดีได้เคยยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งว่า ผู้ฟ้องคดียื่นหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยมีกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์จนถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นการฟ้องคดีก่อนพ้นระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ตามที่กฎหมายกำหนด ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีที่จะยื่นฟ้องคดีต่อศาลได้ใหม่ภายในกำหนดเวลาการฟ้องคดีตามคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา) ต่อมาผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีนี้มายื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ จากนั้นศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่มีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและการดำเนินกระบวนการพิจารณาภายหลังจากนั้นทั้งหมด และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ด้วยเหตุที่ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ และ

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นได้รับฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงขัดกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เป็นการสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และศาลปกครองชั้นต้นมิได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและแจ้งให้คู่กรณีทราบและมีได้แจ้งกำหนดเวลาการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้คู่กรณีทราบซึ่งไม่เป็นไปตามกระบวนการพิจารณาตามกฎหมาย เห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่มีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและการดำเนินกระบวนการพิจารณาภายหลังจากนั้นทั้งหมด และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาด้วยเหตุที่ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ตามคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่าเป็นการยื่นคำฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเพราะเหตุใด ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอันจะเป็นการโต้แย้งคัดค้านคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น คำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีจึงขาดสาระสำคัญของคำอุทธรณ์ในข้อคัดค้านคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นซึ่งเป็นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามข้อ ๑๐๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อที่ไม่สมบูรณ์นี้เป็นกรณีที่ไมอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่อาจรับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ตามข้อ ๓๗ วรรคสอง ประกอบกับข้อ ๑๑๖ แห่งระเบียบเดียวกัน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖๓/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๕๙ แล้วศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในคดีนี้ และศาลปกครองชั้นต้นมิได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและแจ้งให้คู่กรณีทราบและมีได้แจ้งกำหนดเวลาการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้คู่กรณีทราบซึ่งไม่เป็นไปตามกระบวนการพิจารณาตามกฎหมาย นั้น เห็นว่า คำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นดังกล่าวมิใช่เหตุผลที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา แต่อย่างไรก็ตาม คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับ

/คำฟ้อง...

คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและมีต้องกำหนดการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกหรือดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด คำร้องอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรารุณ ศิริยุทธ์วัฒนา

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย

๒๑๕-๒๖-

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

